

מדינת ישראל
בית דין לתעבורה

לפני כב' הדיינת מלכה מלי בנינו

העורר: בני משה

נ ג ד

המשיבה: ירושלים, 500230008

החלטה סופית

1. בפניי ערר לפי סעיף 19 לחוק הפרות תעבורה מנהליות, התשפ"ד – 2024 (להלן: "חוק הפרות תעבורה מנהליות") וזאת, על החלטת המשיבה מיום 13.04.2026 בדבר הטלת קנס מספר 2327434-4 שעניינה שימוש שלא כדין בנתיב נסיעה אשר יועד וסומן בתמרור כנתיב תחבורה ציבורית בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א – 1961 (להלן: "הודעת הקנס").
2. מעיון בהודעת הקנס עולה כי ביום 24.03.2026 בשעה 10:11, תועד רכבו של העורר נוסע בנתיב תחבורה ציבורית במחלף מוצא בכביש 1, בתחום שיפוטה של העיר ירושלים.
3. במסגרת הודעת הערר מציין העורר מפורשות, כי על אף שהרכב המתועד הינו בבעלותו, במועד נשוא הודעת הקנס היה הרכב בחזקת בנו מר אלחנן משה, אשר נהג בו בפועל.
4. בהלימה לכך, מכלול הטיעונים בהודעת הערר הועלו על ידי הבן, מר אלחנן משה, שהינו צד שלישי להליך זה, ולא על ידי העורר עצמו.
5. אקדים אחרית לראשית ואציין כי בנסיבות אלה, דין הערר להימחק וזאת, מבלי להידרש לטענות לגופו של הערר. ויבואר.
6. חוק הפרות תעבורה מנהליות קובע כי זכות העמידה בהליך הערר נתונה למפר הרשום בהודעת הקנס בלבד.
7. משנרשמה הודעת הקנס על שם העורר, הרי שאין יריבות משפטית בין בנו של העורר לבין המשיבה, ובכך נשללת זכות עמידתו בפני בית דין זה.

מדינת ישראל
בית דין לתעבורה

לעניין זה, ראה והשווה: המ"ש (שלום תל אביב-יפו) 21018-07-20 שקד אלישע נ' מדינת ישראל (5.8.2020).

8. נוכח האמור, משעה שהודעת הקנס הוטלה על העורר אולם, טיעוני הערר הועלו מפני צד שלישי, מנוע בית הדין מלהידרש לערר גופו.

9. סיכומם של דברים, אני מורה על מחיקת הערר.

10. בנסיבות אלה, רשאי העורר לפנות למשיבה בבקשה להסבת הקנס במסגרת הליך השגה בהתאם לסעיף 8 לחוק הפרות תעבורה מנהליות ובהלימה למפורט בסעיף 2 להודעת הקנס עצמה.

11. למען הסר ספק, אין בהחלטה זו כדי לשלול מהזכות להגשת ערר עתידי. ככל שייעשה כן, ייבחן הערר לגופו של עניין.

זכות ערעור כחוק.

בנסיבות, לא מצאתי לנכון לעשות צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"ו, 30.04.2026, בהעדר הצדדים.

מלכה מלי בנזינו, דיינת